

järel!" „Kallis pröua! vastas Mats, ma lardan, raha lõppets sūs ära enne lui jaan! aga rõõmus ma olen südames ja tänan Jumalat!" „Mis rõõm see on, kostis pröua; lui ma sinn naene oleksin, ma sureksin tündimusest sinn körwa!" Mats naeris: „ei, pröua, minu naene seda ei tee! tahab parem minu lõrwas elada! — Ja nüüd jääge Jumalaga!"

Rahwas, kuulsid Matsi ritusest, panid imels. Ja lui nägid, et ta wana viisi jää elama, ütlejid muist: ta on rumal! teised: ta on tuim! tēised: lahju, et mina ei ole raha jaanud, ma tean, mis raha on ja luda ta laju saadab. Teised petja nõnuga, arwates, et Mats rumal, meelitasid aegsaste, et ta neile pidi sood ehk tuhanded intressi peale laenama. Neile kavalatele vastas Mats: fui raha jaan, sūs tūl ise tarvitati! Möistilud kūlas ja linnas ütlecid: Mats on tarik mees! hea, et tema raha jaanud; tūl temast tuleb hea peremees! — Sel ajal kuulutati lehtedes Matsi õe surma ja kutsuti neid, kellel pärija-õigust oleks, folu. Et seegi ei tulnud, sūs puhas malseti Matsi sätte.

7. Qua-Matsi viimsed luud ja viimne lugu.

Kui Mats soju tuli, rahafot wangtrel, nägi naese silmis wet, lõi tartma ja lüssi: „noh Liisa! las oled haige, wõi on teine önnetrüs sündimud?" Naene nuttis veel tūf aega, viimaks ütles: „Els ma pea nutma!

Nüüd oled riikas mees aga mina ita waene räbal. Nüüd wiist mötsed südames: oh et mul oleks teine naene! Aga seda pean ütlema: olen teinud, palju joud andis, olen sinuga lannud head ja surja! Oh ma waene, et Jumal mind enne ära ei forjanud!" Mats seda kuuldes, istus maha ja ütles: „Quule, Liisa! 30 aastat oleme paa-ris elanud rahuga ja oli meil üks süda, üks meel. Ei ma ole sind pelsnud, ei teagi, et oleksin sinuga tapelnud. Nüüd ära sina hatta taplema! Kuda enne elasi-me, nõnda olgu taa edespidi! Rahafot ei tule minust ega sinult, seda annab Jumal nimule, sinule ja meie lastele! Aga seda ma veel ütlen: lui veel teine lõrd niisugust tühja nutusaulu sinust kuulen, sūs meie rahu on otsas ja haffan sind pelsma, luni paremid mötted sul tulewad ja nääd, et ma sind armastan. Seda sinnitan selle, nagu loeksin Bibriramatuist. Nüüd tead, tee luda tahad!" — Naene kuulis ja et Matsi sõna oli mehe sõna, jää wait; ei nutnud enam selle osja pärast waid elas mehega ühel meeles.

Pea sai Mats perekoha oma kūlas ja pidi Jüri-pää-wal peremeheli haffama. Waheajal ostis weissid, hobusid ja muud maja-tarwidust, tegi laa, fui aega sai, veel lunde. Viimset nädalat enne Jüripääwa chitas ennast pühapääwa riidesse, pani oma hobused wangtrete ete, läks soorma lenasid lunde peale ja läks sinna. Need olid tema viimsed luud ja viis neid iga majasse, kus enne tema käest osteti, tosina tingitusets ja nõnda